

POKOJ i DOBRO

2/2023
ISSN 1664-3233

KWARTALNIK FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH

REGIONY: BIELSKO-ŻYWIECKI, CZĘSTOCHOWSKI, KATOWICKI, LUBLINIECKO-TARNOGÓRSKI, RYBNICKI

<http://fzskatowice.pl> www.fzspolska.pl

FONTE COLOMBO

DRODZY CZYTELNICY

Główna tematyka tego numeru gazetki nadal dotyczy jubileuszu związanego z 800-leciem *Reguły zatwierdzonej*. W związku z tym polecamy kolejne rozważanie dotyczące Reguły, uzupełnione refleksją nad jej obowiązywalnością i aktualnością. Inne spojrzenie na tę kwestię zapewni nam poznanie miejsca, w którym ten dokument powstał, a mianowicie: Fonte Colombo. Święty Franciszek zimą 1222 roku – jak pisze biograf – „za natchnieniem Ducha

Świętego udał się z dwoma towarzyszami na pewną górę, gdzie, poszcząc o chlebie i wodzie, podyktował nową Regułę według tego, co Duch Święty poddał mu na modlitwie”. Tym, którym nie dane było osobiście przebywać w Fonte Colombo, przybliżymy to miejsce, posługując się w miarę szczegółowym opisem oraz ilustracjami.

Od tegorocznej uroczystości Zwiastowania Pańskiego w bazylice panewnickiej – o czym informują bracia na swojej stronie – rozpoczął się szczególny rok łaski z racji 800. rocznicy misterium Bożego Narodzenia w Greccio. Penitencjaria Apostolska udzieliła bazylice przywileju odpustu zupełnego na czas od 25 marca br. do 2 lutego 2024 roku. Zapraszamy do korzystania z dóbr duchowych związanych z tym franciszkańskim jubileuszem poprzez nawiedzenie bazyliki i spełnienie warunków odpustu.

Ponadto w numerze stałe cykle, czyli w „Pismach św. Franciszka” omówienie czternastego napomnienia świętego, w „Nurcie formacji” konferencja nawiązująca do hasła roku duszpasterskiego, a „Rozważanie słowa Bożego” powiązane jest ze wspomnieniem św. Ludwika Króla, patrona III zakonu.

W „Wydarzeniach ze wspólnot regionów” tym razem relacje z: kapituły Regionu Rybnickiego, rekolekcji w Regionie Katowickim oraz wielkopostnych dni skupienia. Zwracamy także uwagę na organizowany 5 sierpnia w Istebnej Piknik Rodzinny ze św. Franciszkiem, zachęcając do udziału w tym wydarzeniu.

redakcja

W NUMERZE

Pisma św. Franciszka

- 4 *Napomnienie 14.*
– Ubóstwo ducha
Zapominanie o sobie
- 5 Jak praktykować prawdziwe ubóstwo

W nurcie formacji

- 7 Wierzę w Boga w Kościele
- 8 Życie franciszkanów świeckich
Regułą FZŚ (2)
- 9 Intencje modlitewne

Franciszkańskie Osiemsetlecie 2023–2026

- 10 Rozważanie o *Regule zatwierdzonej* (2)
- 12 Obowiązywalność i aktualność Reguły
- 14 Sanktuarium Reguły w Fonte Colombo

Aktualności

- 16 Kalendarz liturgiczny
- 17 Odpust zupełny w bazylice z okazji 800. rocznicy wydarzeń w Greccio

Rozważanie słowa Bożego

- 18 Wspomnienie św. Ludwika Króla

Wydarzenia – informacje – komunikaty

- 20 Spotkanie bratersko-formacyjne przełożonych regionów z RN FZŚ
- 21 Zaproszenie na rodzinny piknik ze św. Franciszkiem w Istebnej

Z życia wspólnot regionów (ss. 22–30)

- 29 Odeszli do Pana

UWAGA: Redakcja uprzejmie prosi, by **nie przysyłać wiadomości czy tekstów pocztą tradycyjną na adres drukarni**. W starszych numerach kwartalnika można znaleźć adres do korespondencji lub zwrócić się o takowy do przełożonej(-ego) regionu. Informuje się, że każdy numer gazetki jest gotowy na końcowe dni miesiący: lutego – nr 1 (na marzec), maja – nr 2 (na czerwiec), sierpnia – nr 3 (na wrzesień), listopada – nr 4 (na grudzień). W związku z tym prosimy nie dzwonić do drukarni z pytaniem, czy jest już kwartalnik lub kiedy się ukaże.

Redakcja:

Rada Regionalna FZŚ Region Katowicki
Przełożona s. Ewa Ochman

Zespół redakcyjny: s. Ewa Ochman
s. Maria Pietyra, o. Miron Górecki OFM

zdjęcia red. s. Leokadia Puto

Współpraca: s. Aleksandra Gruszka
s. Bożena Karkoszka

Redakcja i korekta: s. Maria Pietyra

Konsultacja: o. Ariel Kucia OFM

Materiały do kwartalnika prosimy przysyłać na e-mail: miriamkorpud@gmail.com

Konto FZŚ Regionu Katowice:

Bank Zachodni WBK
34 1090 1779 0000 0001 3628 7622

Za zgodą Ministra Prowincjalnego Prowincji Wniebowzięcia NMP w Katowicach-Panewnikach Do użytku wewnętrznego FZŚ

Zdjęcia nieopisane pochodzą z zasobów redakcji i wspólnot FZŚ

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmiany tytułów.

DTP i druk:

FPR „MACGRAF”
40-719 Katowice, ul. Zadole 35
www.macgraf.pl

Materiały do kwartalnika prosimy nadsyłać do redakcji na bieżąco z aktualnych wydarzeń (gdy się odbędą) **do numeru 3. do końca czerwca 2023 roku.** (Cykl produkcyjny naszego pisma trwa ok. 6 tygodni).

NAPOMNIENIE 14. – UBÓSTWO DUCHA

Błogosławieni ubodzy duchem, bo do nich należy królestwo niebieskie (Mt 5,3). Wielu jest takich, którzy oddając się gorliwie modlitwom i obowiązkom, nękają swe ciała licznymi postami i umartwieniami, lecz z powodu jednego tylko słowa, które zdaje się być krzywdą dla ich ciała, lub z powodu jakiejś rzeczy, której się ich pozbawia, wzburzają się i wpadają w gniew. Ci nie są ubodzy duchem. Kto bowiem jest rzeczywiście ubogi duchem, ten nienawidzi siebie samego (por. Łk 14,26) i kocha tych, którzy uderzają go w policzek (por. Mt 5,39).

ZAPOMINANIE O SOBIE

Święty Franciszek w napomnieniu szternastym kontynuuje tematykę związaną z ubóstwem duchowym. Na początku przytacza błogosławieństwo, które Jezus wypowiedział podczas Kazania na Górze: *Błogosławieni ubodzy duchem, bo do nich należy królestwo niebieskie.*

Błogosławieni, czyli szczęśliwi, są ci, którzy są ubodzy duchem, oni posiadają bowiem największą nagrodę, jaka może być, a mianowicie królestwo niebieskie. By się nie pogubić i nie wyciągnąć jakichś fałszywych wniosków, trzeba postawić pytanie, kim są ubodzy duchem, o których mówi Jezus.

Ubóstwo duchowe w żadnym wypadku nie oznacza słabej inteligencji, małej wiedzy czy jakiegoś prostactwa w obyczajach. To ubóstwo nie jest

wrodzonym brakiem, ale postawą i świadomym wyborem. Co więcej, wybór życia uboższego świadczy o bogactwie duchowym, a nie o jego braku. Osoba o słabym życiu duchowym i niewielkiej dojrzałości ludzkiej nigdy nie wybierze świadomie ubóstwa.

Ubóstwo duchowe nie oznacza tutaj również niezależności materialnej, wolności od posiadania rzeczy. Ubóstwo duchowe jest czymś dokładnie przeciwnym do postawy, jaką przyjmowali współcześni Jezusowi faryzeusze. Oni budowali swoją sprawiedliwość na swoich pobożnych zewnętrznych uczynkach. Uważali się z tego powodu za sprawiedliwych i dlatego żądali dla siebie czci i szacunku, jednocześnie pogardzając innymi. Byli bogaci z powodu swojej pychy, pewności siebie i uczynków, jakie wykonywali. Byli przekonani, że dzięki swoim modlitwom i uczynom są kimś ważnym wobec Boga, który musi się z nimi liczyć i ich wysłuchiwać. Wiemy, jak bardzo taka postawa została napiętnowana przez Jezusa i uznana przez Niego za jedną z głównych przeszkód w dostaniu się do królestwa niebieskiego.

Właśnie po tej linii rozumienia ubóstwa duchowego idzie św. Franciszek w rozważanym przez nas napomnieniu. Píše, że: *wielu jest takich, którzy oddając się gorliwie modlitwom i obowiązkom, nękają swe ciała licznymi postami i umartwieniami. Asceza tych osób jest jednak pomyłką, skoro z powodu jednego tylko słowa, które zdaje się być krzywdą dla ich ciała, lub z powodu jakiejś rzeczy, której się*

ich pozbawia, wzburzają się i wpadają w gniew. Ci nie są ubodzy duchem. Wszelkie uczynki pokutne, modlitwa mają mieć na celu nie tyle budowanie osobistej doskonałości czy pozytywnego obrazu siebie, co relacji z Bogiem i bliźnim. Jeśli asceza będzie miała taki błędny kierunek, to będzie prowadziła do różnych postaci faryzeizmu, tak mocno napiętnowanego przez Jezusa.

Ubóstwo duchowe to postawa, w której ubogi duchem rozpoznaje wszystko jako dar od Boga. Jest to dar, a nie owoc naszych zasług czy wysiłków. Ten dar Boży to nic innego jak łaska, która dała nam życie i cały czas nam go dalej udziela. Życie jest zawsze pierwszym i najbardziej podstawowym darem, którego nikt z nas nie może sam sobie udzielić, ale który otrzymujemy za darmo od Boga.

Święty Franciszek kończy swoje napomnienie swoistym kluczem, który może pomóc nam w weryfikacji naszej ascezy. *Kto bowiem jest rzeczywiście ubogi duchem, ten nienawidzi siebie samego i kocha tych, którzy uderzają go w policzek.* Ktoś, kto wskutek niewłaściwej ascezy kocha siebie w sposób nieuporządkowany, nigdy nie będzie w stanie wybaczyć policzka. I odwrotnie – ten, kto ascezę pojmuje jako budowanie relacji z Bogiem i bliźnimi, będzie w stanie przyjąć jakieś upokorzenie i, co więcej, poprowadzi go ono do jeszcze większego oddania się Bogu.

o. Syrach Janicki OFM

się na łagodzące okoliczności. W takiej sytuacji potrzebujemy braci i siostr. Oni pomogą nam uczciwie przeprowadzić rachunek sumienia. W życiu wspólnotowym jest więc ważne, abyśmy jedni drugim pomagali zobaczyć siebie we właściwym świetle – abyśmy zwracali sobie uwagę i nawzajem otwierali sobie oczy. Na tym polega chyba pomoc braterskiej i siostrzanej miłości. Ale kto się tym kieruje? Czy nie jesteśmy całymi dniami zdenerwowani, gdy ktoś nam w jakiś sposób otworzy oczy? Nie od razu, lecz stopniowo dochodzimy do tego, że ten drugi miał rację. (...) Dopiero po jakimś czasie rozpoznajemy, że to, co wydawało się niesłuszne, było zbawienne. I dopiero wtedy stajemy się ubogimi w duchu.

3) Na podstawie innych oznak – tym razem pozytywnych – stwierdzić chcemy, czy rzeczywiście jesteśmy wewnętrznie wolni względem Boga i Jego działania. W ubóstwie bowiem, a zwłaszcza w ubóstwie wewnętrznym, w ubóstwie w duchu, tak jak i w posłuszeństwie, chodzi o to, aby usunąć wszelkie przeszkody stojące pomiędzy Bogiem i nami, które nie pozwalają wypełnić się Bożemu dziełu. Muszą one zostać usunięte, abyśmy mogli się stać mieszkańcami królestwa Bożego. Na podstawie tych obydwu oznak możemy stwierdzić, czy naśladujemy Chrystusa w ubóstwie (pierwsza oznaka: „nienawidzi siebie samego”) i w pokorze (druga: „kocha tych, którzy uderzają go w policzek”). Właśnie to bardzo mocno podkreśla Franciszek: „naśladować pokorę i ubóstwo Pana naszego Jezusa Chrystusa”. To jedno zdanie zamyka w sobie treść słów: „ubogi w duchu”. Do tego powinniśmy dążyć i o to się starać, ponieważ tylko ten, kto jest ubogi w duchu, jest prawdziwym synem i prawdziwą córką Biedaczyny z Asyżu, tylko ten jest rzeczywiście franciszkaninem. W tym więc, kto usuwa ze swojego życia wszelkie przeszkody, urzeczywistnia się królestwo Boże i on jako franciszkanin, należący do królestwa Bożego, służy jego rozwojowi.

o. Tadeusz Bargiel OFMCap

(fragment z: „Duchowość św. Franciszka na podstawie *Napomnień*. Skrypt do wykładów [Np 14]), Instytut Studiów Franciszkańskich, Kraków–Tenczyn 2005)

WIERZĘ W BOGA W

Co to znaczy wierzyć w Kościół?

W wyznaniu wiary, czy w tzw. Składzie Apostolskim, który odmawiamy na przykład na początku modlitwy różańcowej, czy w Credo mszalnym mówimy o wierze w Kościół: „Wierzę w święty Kościół powszechny”. Warto jednak zauważyć, że istota wiary „w Kościół” różni się zasadniczo od istoty wiary „w Boga”.

Na początku wierny, odmawiając Credo, wyznaje swoją wiarę w trzy Osoby jedynej Trójcy, które chrześcijańskie objawienie ukazało mu w Ich dziełach i poprzez nie. Wierzę w Boga Ojca, Stworzyciela... wierzę w Jezusa Chrystusa, Odkupiciela... wierzę w Ducha Świętego, Uświęciciela... Wiarę w pełnym znaczeniu tego słowa można mieć tylko w Boga. Można tu nawet mówić o chrześcijańskiej specyfice wiary, która nie tyle dotyczy pewnych prawd czy przekonań, ale jest wiarą „w Osobę Boga”. Zakłada zatem fakt, że Bóg sam objawił się człowiekowi, jak również sugeruje odpowiednią dla tego objawienia postawę duchową. Wierzyć można w wiele rzeczy, jednakże swą wiarę we właściwym tego słowa znaczeniu daje się tylko osobie. Można także wierzyć w różne byty osobowe, to znaczy wierzyć w ich istnienie: w ten właśnie sposób mówi się na przykład o wierzeniu w anioły; jednakże wiara, w najgłębszym znaczeniu tego słowa, zwrócona jest tylko do Boga, i to właśnie ten rodzaj wiary oddaje wyrażenie „wierzyć w”.

To rozróżnienie ma już swoją długą historię. Na początku XVII wieku bł. Maria od Wcielenia w taki sposób nauczała podstaw doktryny chrześcijańskiej swoje młode sio-

stry urszulanki: „*Credo in Deum* (wierzę w Boga). Dodajemy tę część *in* (w), oznaczając poruszenie rozumy, który wierzy. I tak, gdy mówimy: *Credo in Deum*, to jakbyśmy mówili: wierzę nie tylko w to, że jest jeden Bóg, ale wierzę w Niego w taki sposób, że usiłuję z całego uczucia mego serca i z całej mojej siły przyjść do Niego jak do swojego najwyższego dobra i do celu, dla którego zostałam stworzona”.

Osiem wieków wcześniej św. Paschazy Radbert wyraził to bardziej szczegółowo: „Nikt nie może powiedzieć słusznie: wierzę w mego bliźniego lub w anioła, lub w jakiegokolwiek stworzenie. Wszędzie w Pismach Świętych to wyznanie należne jest tylko Bogu... Mówimy, co prawda, wierzę temu człowiekowi, tak jak mówimy: wierzę Bogu, ale nie wierzymy w tego człowieka ani w żadnego innego. Gdyż oni sami nie są ani prawdą, ani dobrem, ani światłem, ani życiem: oni jedynie w nich mają udział. Dlatego też, gdy Pan zechce w Ewangelii objawić, że On jest współistotny Ojcu, mówi: *Wierzcie w Boga, wierzcie także we Mnie* (J 14,1). Albowiem gdyby nie był On Bogiem, nie można by było w Niego wierzyć: tymi słowami objawia się On swoim jako Bóg”.

A zatem mówiąc „wierzę w Kościół”, nie wyznajemy bynajmniej naszej „wiary w Kościół” takiej jak „wiary w Boga”, ale wiarę w jego istnienie, nadprzyrodzoną rzeczywistość, jedność, jego przymioty. Podobnie jak wyznajemy następnie wiarę na przykład w obcowanie świętych czy zmartwychwstanie ciała. Kościół nie istnieje dla siebie samego, ale dla Boga. Kościół nie jest Bogiem, ale jest „Kościółem Boga”. Jest Jego

czytać o Franciszku, który wielokrotnie odwołuje się do Ewangelii i że tylko Jezusa z Ewangelii pragnie naśladować i za Nim kroczyć.

Obrazowo przedstawiła to również reżyserka Liliana Cavani w filmie „Francisco”. Pewnego razu Franciszek siedzi w kościele i czyta Ewangelię św. Łukasza: „Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani sandałów, ani laski! Wart jest bowiem robotnik swej strawy” (Mt 10,10). Franciszek przerwał czytanie, spojrzął na swoje nogi, na których były sandały, zdjął je i wyrzucił przez drzwi. To bardzo surowa interpretacja Pisma Świętego, bo u innego synoptyka Jezus „przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę prócz laski: ani chleba, ani

torby, ani pieniędzy w trzosie. Ale idźcie obuci w sandały” (Mk 6,8). Potrafimy sobie jednak wyobrazić radykalizm św. Franciszka w zachowywaniu Ewangelii.

Abyśmy sami nie pobłądzili i nie wpadali w skrajny radykalizm, Reguła FZŚ podaje nam wskazania, w jaki sposób żyć Ewangelią:

– częste czytanie Pisma Świętego: „Franciszkanie świeccy są ponadto zobowiązani do częstego czytania Ewangelii, przechodząc od Ewangelii do życia i od życia do Ewangelii” (pkt 4).

– poznawanie Jezusa na kartach Pisma Świętego: „Franciszkanie świeccy mają zatem doszukiwać się osoby żyjącego Chrystusa i działającego w braciach, w Piśmie Świętym” (pkt 5).

– kształtowanie swojego osobistego życia na podstawie Ewangelii: „Jako bracia i siostry od pokuty z racji swego powołania, pobudzeni mocą Ewangelii, niech na wzór Chrystusa kształtują swój sposób myślenia i działania poprzez całkowitą i doskonałą przemianę wewnętrzną, którą Ewangelia nazywa nawróceniem i którą ze względu na słabość ludzką trzeba codziennie podejmować” (pkt 7).

Na ile jest dla mnie dzisiaj ważna Ewangelia? Jak często karmię się Ewangelią? Czy szukam w Ewangelii natchnień i wskazówek do osobistego życia?

(fzspolska.pl/formacja)

MIESIĘCZNE INTENCJE MODLITEWNE DLA FZŚ ORAZ MF W ROKU 2023

Dla podkreślenia komunii z papieżem proponujemy **intencję Ojca Świętego na dany miesiąc** oraz **intencję za FZŚ** zgodnie z życiem i ważnymi wydarzeniami zakonu. Wspólnoty lokalne modlą się za jedno i drugie.

CZERWIEC

O zniesienie tortur – Módlmy się, by międzynarodowa wspólnota w konkretny sposób zaangażowała się w zniesienie tortur oraz zagwarantowała wsparcie dla ofiar i ich rodzin.

FZŚ: Za wspólnoty narodowe Wenezeli i Pakistanu.

Ojciec nasz...

LIPIEC

O życie eucharystyczne – Módlmy się, aby katolicy umieścili w centrum swego życia celebrację Eucharystii, która dogłębnie przemienia relacje międzyludzkie i otwiera na spotkanie z Bogiem oraz z naszymi braćmi i siostrami.

FZŚ: O powodzenie międzynarodowego spotkania MF w Portugalii.

Ojciec nasz...

SIERPIEŃ

Za Światowe Dni Młodzieży – Módl-

my się, aby Światowe Dni Młodzieży w Lizbonie pomogły młodym ludziom wyruszyć w drogę, żyć Ewangelią i być jej świadkami we własnym życiu.

FZŚ: Za wspólnotę narodową USA (VFP – Wolontariusze na rzecz pokoju).

Ojciec nasz...

WRZESIEŃ

Za ludzi żyjących na marginesie – Módlmy się za ludzi, którzy żyją na marginesie społeczeństwa, a nawet w niehumanitarnych warunkach, by nie zostali zapomniani przez instytucje i nigdy nie byli traktowani jako mniej wartościowi.

FZŚ: Za wspólnotę narodową Holandii VFP (Wolontariusze na rzecz pokoju)

Ojciec nasz...

PAŹDZIERNIK

Za Synod – Módlmy się za Kościół, aby na wszystkich poziomach przyjął postawę słuchania i dialogu jako sposób

życia, pozwalając prowadzić się Duchowi Świętemu ku peryferiom świata.

FZŚ: W intencji powstających i przeżywających trudności wspólnot FZŚ.

Ojciec nasz...

LISTOPAD

Za papieża – Módlmy się za papieża, aby wypełniał swoją misję i prowadził wiernych wspierany przez Ducha Świętego.

FZŚ: Za Prezydium RM FZŚ.

Ojciec nasz...

GRUDZIEŃ

Za osoby niepełnosprawne – Módlmy się, aby osoby niepełnosprawne znalazły się w centrum uwagi społeczeństwa, a instytucje oferowały programy, które zwiększą ich aktywność.

FZŚ: O jedność FZŚ i MF w świecie.

Ojciec nasz...

WIARA REGUŁA I ŻYCIE ŻYCIE WIARĄ

W imię Pańskie! Zaczyna się sposób życia braci mniejszych. Reguła i życie braci mniejszych polega na zachowaniu świętej Ewangelii Pana naszego Jezusa Chrystusa przez życie w posłuszeństwie, bez własności i w czystości (św. Franciszek z Asyżu, Reguła zatwierdzona 1,1).

Reguła Zakonu Braci Mniejszych rozpoczyna się i kończy słowami, które nie należą do Franciszka. Ich autorem jest papież, czyli ten, który mógł z autorytetem Kościoła uczynić z „pobożnych życzeń” i „chwalebnych pragnień” św. Franciszka i jego braci Regułę zakonu: *Biskup Honoriusz, sługa sług Bożych, umiłowanym synom, bratu Franciszkowi i innym braciom z zakonu Braci Mniejszych pozdrowienie i apostolskie błogosławieństwo. Stolica Apostolska ma zwyczaj pozwalając na pobożne życzenia proszących i udzielać chętnie poparcia dla ich chwalebnych pragnień. Dlatego, umiłowani w Panu synowie, składając się do pobożnych prośb waszych, regułę waszego zakonu potwierdzoną przez niezapomnianej pamięci papieża Innocentego, naszego poprzednika, do tej [bullii] włączoną, powagą apostolską wam potwierdzamy i niniejszym pismem bierzemy w opiekę. Jest ona następująca.*

Intencje papieża wydają się jasne: wskazać na fakt, że tak jak w innych regułach, tak i w tej znajdują się dwa istotne elementy: charyzmat założyciela i zatwierdzenie ze strony Kościoła. On swoim autorytetem apostolskim gwarantuje autentyczność i zgodność Reguły z charyzmatem, jaki Duch Święty udzielił Biedaczynie. Kościół rozpoznał i potwierdził, że to sam Bóg natchnął św. Franciszka, a ten ze swej strony, wraz z osobami, które udzieliły mu swej pomocy, zażyczył się, by to natchnienie zwerbalizować i skodyfikować. Niemniej to właśnie Duch Święty – Minister Generalny tego Braterstwa – jest prawdziwym pomysłodawcą tego sposobu życia. Sam Franciszek wyznaje to wprost, rozpoczynając swój tekst od nagłówka: *W imię Pańskie! Zaczyna się sposób życia braci mniejszych (Reguła zatwierdzona).*

Nie będzie więc w żaden sposób nadużyciem stwierdzenie, że obok wymiaru prawnego – opisującego relacje pomiędzy zakonem a Kościołem – oraz wymiaru praktycznego – związanego z organizowaniem codzienności Franciszkowego braterstwa – Reguła jest przede wszystkim dokumentem głęboko duchowym, wręcz swoistym wyznaniem wiary:

najpierw samego Franciszka, a później również i tych, którzy ślubują ją zachować.

Swoim – i poniekąd naszym – wyznaniem wiary *W imię Pańskie!* Franciszek podkreśla szczególną wagę wiary, która tworzy kontekst, w jakim dalsza część tekstu winna być rozumiana, interpretowana i przeżywana. Nie sposób nie odnieść mocnego wrażenia, jak gdyby Biedaczyna chciał nam wprost wskazać, że cały ten ewangeliczny projekt życia franciszkańskiego braterstwa, z jakim się za chwilę zapoznamy, niezależnie pod jakim kątem go rozpatrywać: czy to modlitwy, czy to braterstwa, ubóstwa, apostołstwa, ale również i ubioru czy posiłków, od aktu wiary się rozpoczyna, ale i w sposób pewny do wiary i życia z Bogiem odsyła. Wiara i świadomy akt wiary są fundamentami właściwego zrozumienia Reguły.

Wiara zawsze diametralnie zmienia optykę naszego życia. Już samo spojrzenie na Franciszka, będącego przecież dla swoich pierwszych braci *forma minorum* – swoistą *regułą (sposobem) życia braci mniejszych* – powinno nam to przypominać. Nie wystarczy bowiem ani studium psychologiczne, ani socjologiczne, ani nawet studium z historii Kościoła, aby poznać prawdziwy obraz Biedaczyny, jeśli nie weźmie się na pierwszym miejscu pod uwagę właśnie tego jego wyjątkowego doświadczenia wiary, jego osobistego spotkania z Chrystusem. Jak więc nie wystarczy studium psychologiczne jego temperamentu, charakteru itp., aby wyjaśnić w sposób wystarczająco przekonujący na przykład jego pocałunek udzielony trędowatemu, czy jego zupełnie wyjątkową postawę wobec tej, którą nazywał *siostrą* – wobec śmierci, tak też nie wystarczą podobne zabiegi w stosunku do Reguły. Tak jak

AKTUALNOŚĆ REGULY ŚW. FRANCISZKA

że wśród tych 24 przykazań nie było najistotniejszego zdania Reguły mówiącego o tym, że *życie braci polega na zachowywaniu Ewangelii*.

Być może właśnie stąd wzięły się późniejsze interpretacje naszego życia mające niewiele wspólnego z franciszkańskim charyzmatem. Franciszkańskiego powołania nie można sprowadzić do zachowywania 24 przepisów. Jest ono czymś znacznie szerszym.

Ta sytuacja trwała aż do Soboru Watykańskiego II. Tenże sobór w sposób autorytatywny stwierdził, że żaden fundator nie ma mocy prawnej ustanawiania przepisów pod sankcją grzechu ciężkiego lub nawet lekkiego. Fundatorzy mogą dawać propozycje lub zachęty i tylko aprobata kościelna nadaje im ważność. Ostateczne zatwierdzanie Reguły i danych konstytucji należy wyłącznie do Kościoła.

Kościół wypowiedział się także co do obowiązywalności Reguły i konstytucji, uznając, że nie można stawiać na jednej płaszczyźnie trzech rad ewangelicznych z wszystkimi innymi przepisami zawartymi w prawie własnym. Dlatego to, co dotyczy bezpośrednio zachowywania trzech rad ewangelicznych, obowiązuje pod sankcją grzechu ciężkiego. Natomiast do zachowania wszystkich innych przepisów, rad, wskazań i zachęt jesteśmy zobowiązani w sumieniu.

Powstaje jednak pytanie, czy jest możliwe zachowywanie trzech rad ewangelicznych bez odniesienia się do Reguły i konstytucji? Odpowiedź dyktuje nam samo nasze życie. Zachowywanie ducha i litery Reguły czyni nasze życie franciszkańskim. Nie można nigdy sztucznie oddzielać praktyki rad ewangelicznych od całego naszego sposobu życia. Ważne jest, aby ten sposób życia jak najlepiej współgrał z radami ewangelicznymi. Nasze trzy śluby nie są czymś teoretycznym i abstrakcyjnym, ale wyrażają się poprzez zachowywanie tego wszystkiego, co jest zapisane w Regule i konstytucjach.

Reguła I zakonu franciszkańskiego, tak jak i wszystkie inne reguły, jest rezultatem dwóch istotnych komponentów.

Pierwszym z nich jest charyzmat udzielony przez Boga św. Franciszkowi jako fundatorowi Zakonu Braci Mniejszych. Drugim – potwierdzenie tego charyzmatu ze strony Kościoła.

Święty Franciszek w swoim *Testamencie* mówi o tym bardzo wyraźnie: *I gdy Pan zlecił mi troskę o braci, nikt mi nie wskazywał, co mam czynić, lecz sam Najwyższy objawił mi, że powinienem żyć według Ewangelii świętej. I ja kazałem to spisać w niewielu prostych słowach, i Ojciec święty potwierdził mi (14-15).*

Biedaczyna, używając terminów biblijnych, nazywa Regułę: *księgą życia, nadzieją zbawienia, miodem Ewangelii, drogą doskonałości, kluczem do nieba i paktem wieczystego przymierza*.

Reguła jest widzialnym *paktem wieczystego przymierza* pomiędzy Bogiem a zakonem, jak też i każdym poszczególnym bratem. Jak każde przymierze, tak i to zawiera obietnice, jak i przyrzeczenie wierności, które dotyczy obu stron. Bóg obiecał nam błogosławieństwo, wierność i życie wieczne, jeśli zachowamy to wszystko, co przyrzekliśmy, składając śluby. My zaś podczas profesji przyrzekliśmy Bogu zachowywanie Reguły Zakonu Braci Mniejszych. Ona jest dla nas *drogą*, która prowadzi do *życia*, którym jest dla nas Chrystus. On zaś udziela nam życia, które nie przemija, lecz trwa na wieki. Możemy być pewni, że zachowując Regułę co do jej litery i ducha, nie pobłądzimy. Kościół, zatwierdzając ją, dał nam gwarancję, że jest ona drogą pewną i sprawdzoną, i prowadzącą do właściwego celu.

Właśnie dlatego, że Reguła jest dla nas drogą, winna być przedmiotem naszej częstej i poważnej refleksji. Nie wystarczy jej tylko znać, ale trzeba także ukochać, bo ilekroć staniemy na różnych życiowych rozdrożach, to właśnie w niej znajdziemy właściwą wskazówkę. Refleksja ta powinna być podejmowana tak przez pojedynczego brata, jak i wspólnotę lokalną, prowincjalną czy cały zakon. Bez tej stałej i pogłębionej refleksji bardzo szybko można się pogubić na drogach współczesnego świata.

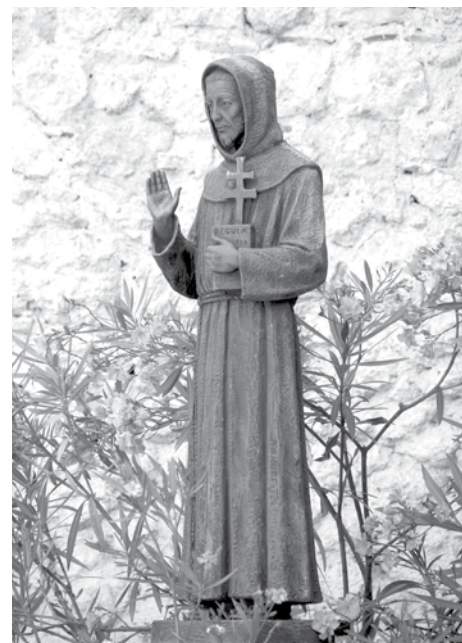

foto: Archiwum www.ofmcap.org

Reguła, będąc *miodem Ewangelii*, ma w sobie moc przekształcania nas w nowych ewangelicznych ludzi dla zbudowania Kościoła. Patrząc na osiem wieków istnienia zakonu, możemy się poszczycić dziesiątkami świętych żyjących w każdej epoce. Są wśród nich doktorzy Kościoła, jak św. Bonawentura czy św. Antoni, męczennicy, jak św. Maksymilian Maria Kolbe, wyznawcy, jak św. o. Pio z Pietrelciny. Dla nich wszystkich Reguła była tym spisanim sposobem życia, który doprowadził ich na wyżyny świętości. Dla tych wszystkich świętych Reguła stała się *kluczem*, który otworzył im chwalebny wieczność.

Wierne zachowywanie Reguły było zawsze tym, co pomagało zakonowi odradzać się i reformować w ciągu wieków. Nigdy nie było takiej epoki, w której nie znaleźliby się bracia pragnący zachowywać jej *sine glossa*. Tak jest do dziś. Zakon, który potrzebuje ciągłej odnowy, wie doskonale, że wszelka reforma zaczyna się od powrotu do czystego zachowywania Reguły. Dlatego też wsłuchując się w głos Kościoła, a zwłaszcza ostatniego soboru, który nakazał nam wrócić do źródeł, Reguła musi znaleźć należne jej miejsce w naszym życiu.

„Gdy Zakon się już rozrósł, Franciszek postanowił starać się, by sposób życia wspólnoty, aprobowany przez papieża Innocentego III, jego następcą Honoriusz zatwierdził na stałe. Skłoniło go do tego pewne objawienie, jakie otrzymał. (...) Idąc za wskazaniem Bożym otrzymanym w widzeniu, postanowił najpierw przeredagować i skrócić do zwięzłego tekstu dotychczasową Regułę, ułożoną z licznych i długich cytatów z Ewangelii, i dopiero tę nową wersję przedstawić papieżowi do zatwierdzenia. Dlatego, za natchnieniem Ducha Świętego, udał się z dwoma towarzyszami na pewną górę, gdzie, poszcząc o chlebie i wodzie, podyktował nową Regułę według tego, co Duch Święty poddał mu na modlitwie. Po zejściu z góry przekazał Regułę na przechowanie swemu wikariuszowi, ale ten po kilku dniach oświadczył, że przez nieuwagę ją zgubił. Powtórnie więc mąż Boży udał się na miejsce samotne i wkrótce napisał ją ponownie na wzór pierwszej, jak gdyby otrzymał słowa z ust Boga. Zachęcając gorąco braci do przestrzegania Reguły, mawiał, że niczego w niej nie umieścić z własnego pomysłu, ale wszystko kazał tak napisać, jak mu to przez Boga było objawione” (1B IV,11)¹.

SANKTUARIUM REGUŁY W FONTE COLOMBO

Kaplica św. Magdaleny

Bracia usilnie prosili Franciszka, by spisał zasady, według których powinni żyć. Dlatego zimą 1222 roku udał się do pustelni w Fonte Colombo, by napisać Regułę, która ostatecznie unormowała życie zakonne braci. Pomagali mu w tym jego sekretarz brat Leon oraz brat Marek Bonizzo, który był biegły w prawie kościelnym.

Sanktuarium Fonte Colombo (nazywane franciszkańskim Synajem), położone na zboczu góry Rainerio, znajduje się niedaleko Rieti w Dolinie Reatyńskiej. „Leksykon duchowości franciszkańskiej” podaje, że „Według tradycji Franciszek

przybył tu po raz pierwszy w 1217 i zatrzymując się przy małym źródle wody, nazwał je *Fons Columbarum* [Źródło Gołębi], od którego następnie wzięło nazwę romitorium i otaczający obszar. Wszedłszy dalej w górę, na wysokości 547 m, znalazł kaplicę i położone naprzeciwko romitorium, które prawdopodobnie wskazali mu i ofiarowali mnisi z Farfy (...) Miejsce bardzo podobne do Świętemu, zarówno dlatego, że w pełni odpowiadało jego pragnieniu samotności i odzwierciedlało ubóstwo, którego pragnął dla braci, jak i dlatego, że znajdująca się niżej szczelina skalna

popudzała go wyraźnie do rozmyślania tajemnic męki Chrystusa”².

Poznajmy zatem miejsce, gdzie powstała Reguła. Fonte Colombo to bardzo zaciszny teren. Stoi tam prosty i skromny kościół pw. św. Franciszka wybudowany w pierwszej połowie XV wieku, który konsekrowano w roku 1450. Od czasów Biedaczyny mieszka tam zawsze kilku braci mniejszych. Przed kościołem znajduje się mały placzyk (fot. s. 1 okładki). We wnętrzu świątyni powinniśmy zwrócić uwagę na kilka ciekawych elementów. Są to między innymi: drewniana rzeźba z XVII wieku, przedstawiająca św. Franciszka medytującego u stóp krzyża; XV-wieczny chór znajdujący się za ołtarzem (używany przez braci do

Kopia Reguły zatwierdzonej

Franciszek medytujący u stóp krzyża

dzie przed układaniem tekstu Reguły. Po śmierci św. Franciszka nad tą grotą zbudowano kaplicę św. Michała Archanioła.

Fonte Colombo jest także świadectwem cierpień i chorób św. Franciszka. Naprzeciw kaplicy św. Magdaleny znajduje się domek, który otrzymał razem z kaplicą, a w którym przeszedł on operację oczu. W XV wieku do tegoż domu dobudowano niewielki klasztor.

s. Aleksandra

PS W sanktuarium w Fonte Colombo można się zatrzymać na kilka dni i przenocować. Trzeba tylko przywieźć własną pościel i ręczniki. Oferta przeznaczona jest tylko dla osób, które ukończyły 17 lat. Chęć pobytu należy zarezerwować z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem.

¹ *Na szlakach św. Franciszka z Asyżu. Przewodnik po sanktuariach franciszkańskich*, ss. 150–151.

² *Leksykon duchowości franciszkańskiej*, kol. 411–412.

³ *Actus Beati Francisci in Valle Reatina* Anonimusa Reatino z: *Franciszkański Synaj* (jn.).

Bibliografia:

- Théophile Desbonnets OFM, *Na szlakach św. Franciszka z Asyżu. Przewodnik po sanktuariach franciszkańskich*, Kraków–Asyż 1981.
- *Leksykon duchowości franciszkańskiej*, wyd. polskie, Kraków–Warszawa 2006.
- Bp Grzegorz Ryś, *Franciszek. Życie – miejsca – słowa*, Kraków 2013.
- Ks. Andrzej Antoni Klimek, *Franciszkański Synaj*, na: www.opiekun.kalisz.pl/franciszkański-synaj.

KALENDARZ LITURGICZNY BREWIARZA FZŚ

okres zwykły

4.06 – uroczystość Trójcy Świętej – I tydzień

(8 czerwca – uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – niedziela I tygodnia)

11.06 – 10. niedziela zwykła – II tydzień

(13 czerwca – święto św. Antoniego z Padwy, Oficja o świętych, s. 433)

18.06 – 11. niedziela zwykła – III tydzień

25.06 – 12. niedziela zwykła – IV tydzień

2.07 – 13. niedziela zwykła – I tydzień

9.07 – 14. niedziela zwykła – II tydzień

16.07 – 15. niedziela zwykła – III tydzień

23.07 – 16. niedziela zwykła – IV tydzień

30.07 – 17. niedziela zwykła – I tydzień

(2 sierpnia – święto NMP Anielskiej z Porcjunkuli – Oficja o świętych, s. 442)

6.08 – święto Przemienienia Pańskiego – II tydzień

(11 sierpnia – św. Klary z Asyżu – Oficja o świętych, s. 451)

13.08 – 19. niedziela zwykła – III tydzień

(14 sierpnia – wspomnienie obowiązkowe św. Maksymiliana Kolbego – Oficja o świętych, s. 466)

(15 sierpnia – uroczystość Wniebowzięcia NMP – niedziela I tygodnia)

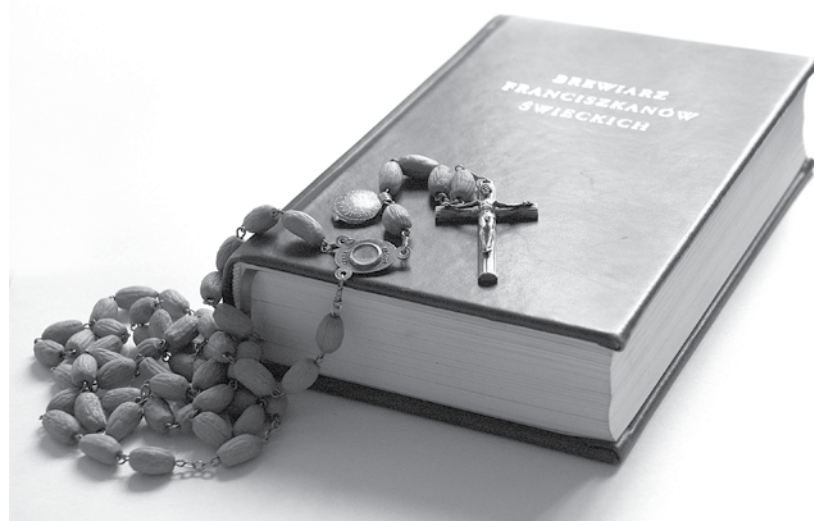
20.08 – 20. niedziela zwykła – IV tydzień

27.08 – 21. niedziela zwykła – I tydzień

3.09 – 22. niedziela zwykła – II tydzień

10.09 – 23. niedziela zwykła – III tydzień

17.09 – 24. niedziela zwykła – IV tydzień

Uroczystości, święta oraz wspomnienia świętych i błogosławionych patronów czcimy, odmawiając oficjum z niedzieli I tygodnia lub oficjum o świętym (ss. 433–557 brewiarza FZŚ).

ODPUST ZUPEŁNY DLA BAZYLIKI W PANEWNIKACH

14 marca 2023 roku Penitencjaria Apostolska udzieliła przywileju odpustu zupełnego na czas **od 25 marca 2023 roku do 2 lutego 2024 roku** dla bazyliki pw. św. Ludwika Króla i Wniebowzięcia NMP w Katowicach-Panewnikach z racji 800. rocznicy pierwszej stajenki zbudowanej przez św. Franciszka. Dokładnie w 1223 roku św. Franciszek z Asyżu ukazał prostym ludziom w Grecio tajemnicę Wcielenia Pańskiego poprzez inscenizację narodzin Pana Jezusa. Jako uczniowie i wierni naśladowcy Biedaczyny z Asyżu od ponad 100 lat nie tylko budujemy w Panewnikach jedną z najokazalszych stajenek dla ludu śląskiego i dla wielu wiernych przybywających w okresie Bożego Narodzenia do naszej świątyni, ale adorujemy Dzieciątka Boże podczas licznych nabożeństw stanowych i adoracji.

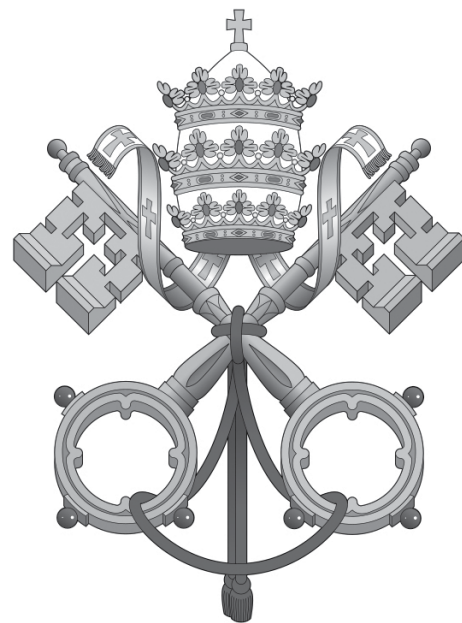
Uroczystością Zwiastowania Pańskiego 25 marca br. Mszą św. o godz. 12 w bazylice rozpoczął się ten szczególnie rok łaski. Zapraszamy do korzystania

z dóbr duchowych związanych z jubileuszem franciszkańskim. Zapraszamy wszystkich wiernych, którym jest bliskie nabożeństwo do Dzieciątka Jezus, a słowa specjalnego zaproszenia kierujemy do Sióstr i Braci z Franciszkańskiego Zakonu Świeckich oraz innych ruchów i grup modlitewnych, którym bliska jest troska o ludzkie życie od poczęcia aż do naturalnej śmierci.

Boże Narodzenie jest ściśle związane z tajemnicą Wcielenia Pańskiego oraz szacunkiem wobec każdego poczętego życia. Zachęcamy również do włączenia się w różne inicjatywy związane z troską o życie, o jego godne przekazywanie i odpowiedzialne rodzicielstwo.

Odpust zupełny można zyskać pod zwykłymi warunkami (stan łaski uświęcającej, przyjęcie Komunii św., wyznanie wiary, modlitwa na intencje papieża) oraz odmawiając modlitwę jubileuszową do Dzieciątka Jezus [poniżej].

Na obchody tej szczególnej rocznicy powstał obraz – dzieło jubileuszowe

namalowane na specjalne zamówienie franciszkanów z Panewnik autorstwa Carmela Ciaramitaro z Terni (Włochy).

(provincia.panewniki.pl)

*Dziecię Jezus przychodzisz do nas z nieba, aby przynieść nam zbawienie.
Rodzisz się z Maryi Dziewicy w ubogim żłóbku w Betlejem
i obdarzasz świat swoim pokojem.*

*Jesteś wśród prostych pasterzy, przychodzą do Ciebie królowie,
przychodzę i ja, podobnie jak św. Franciszek z Asyżu z otwartym sercem
i gorącą wiarą.*

Przyjmij Panie mój pokłon i moją skromną modlitwę:

*Niech Twoje błogosławieństwo towarzyszy Kościołowi, Ojczyźnie,
mojej rodzinie, bliskim,
a także wszystkim potrzebującym i uciskanym.*

Ześlij Boże Dziecię swoje łaski zwłaszcza dzieciom, rodzicom, dziadkom.

Niech małżeństwa cieszą się zdrowym potomstwem.

*Obdarz swoją Miłością każdego człowieka,
który przez Ciebie został odkupiony.*

Niech prawda o twoim Wcieleniu przyniesie światu nadzieję i radość.

Niech w ludzkich sercach zapłonie na zawsze Twa Miłość. Amen.

25 SIERPNI WSPOMNIENIE ŚW. LUDWIKA KRÓLA – PATRONA FZŚ

Minęły już dwa lata, jak z Wydawnictwa Pallottinum otrzymaliśmy, jako Rodzina św. Franciszka, nowy *Mszał* oraz *Lekcjonarz franciszkański* (użyto w nich nowego tłumaczenia tekstów biblijnych, które jest w najnowszym wydaniu *Lekcjonarza mszalnego* dla Kościoła w Polsce). W odróżnieniu od poprzednich, z których przez lata korzystaliśmy, zmienione zostały niektóre teksty towarzyszące poszczególnym wspomnieniom, świętom czy uroczystościom obchodzonym przez trzy zakony franciszkańskie. Wśród nich zmieniła się lekcja Ewangelii w święto dzisiejszego patrona: św. Ludwika IX Króla. Wzbogaciła się ona aż o 11 wersetów. Teraz obejmuje całość Jezusowej *przypowieści o dziesięciu miarach*, a nie tylko fragment kończący się na udzieleniu nagrody tym, którzy pomnożyli powierzony im majątek. Dodany został również werset wprowadzający, dający kontekst sytuacji: dzieje się to w drodze do Jerozolimy i wobec tych, którzy myśleli, że królestwo Boże zjawi się już za chwileczkę, już za momencik.

Myślę, że zbyt łatwo, niezależnie od długości czytanego fragmentu Ewangelii, ulec można pokusie tylko do prostego odniesienia ewangelicznych słów *król* i *podróż* do postaci dzisiejszego patrona. Wszakże i on – *król* – wyruszył w swoją *podróż* – wyprawę krzyżową do Ziemi Świętej. Co więcej, był także dobrym i zapobiegliwym gospodarzem powierzonych mu ziem i ludów. Przez niektórych historyków zaliczany przez to wręcz do filarów swoich czasów (obok św. Franciszka z Asyżu, św. Tomasza z Akwinu i wielkiego poety Dantego Alighieri). Jednak w ten sposób ustawiona lektura została dla pobożnościowej i moralizator-

skiej opowieści o postaci, do której te analogie odnosimy. A przecież jeśli już, to właśnie ona i ewentualne z nią analogie powinny być pretekstem i okazją dla Słowa, a nie odwrotnie. W ten sposób Ewangelia przestaje być swoistą ilustracją dla tego, co było kiedyś i co – być może – jest podobne dzisiaj, lecz staje się intymnym i osobistym zaproszeniem, bym to ja, który dzisiaj z miłością pochylam się nad nią, dzisiaj też zaktualizował ją w moim konkretnym życiu.

Mile łechcą nasze uszy i wprowadzają błogi pokój w serce słowa: *Dobrze służy dobry; ponieważ w drobnej rzeczy okazałeś się wierny, sprawuj władzę nad dziesięciu miastami*. Chętnie byśmy je odnieśli – i oczywiście często to czynimy – do siebie samych i do naszego życia chrześcijańskiego i tercjarskiego. Może jednak warto, byśmy z podobnym zaangażowaniem rozumu, serca i woli odnieśli się i do tych słów, w których Jezus przez usta *króla* odnosi się do niechęci odczuwanej przez złego sługę oraz do jego zaniedbań i zaniedbań.

Truizmem już niemal wydaje się stwierdzenie, oparte bardziej na Mateuszowej redakcji dzisiejszej opowieści (25,14-30), że każdy z nas otrzymał jakiś talent do zagospodarowania; wielki skarb. W porównaniu z talentem mina z redakcji Łukaszej to dużo, dużo mniej, ale dalej jest to wystarczające, by owocnie to zagospodarować. Może się nam wydawać, a i często – odnoszę takie wrażenie – wręcz wmawiamy sobie to, że Pan nie obdarował nas w wystarczająco dużym stopniu, byśmy mogli z tym coś sensownego uczynić. Wmawiamy w siebie tę bezsilność i boimy się, a lęk ten czasami wręcz nas paraliżuje. A przecież On,

Gospodarz i Pan – źródło wszelkiego dobra – zawsze daje nam wystarczająco dość, byśmy temu sprościli: jeśli nie wprost angażując się w to gospodarowanie, to przynajmniej za pośrednictwem tego fragmentu cnoty i ewangelicznej rady ubóstwa, która pozwala nam, a czasem i wręcz nakłania do tego, byśmy się tym darem podzielili z innymi, byśmy wspólnie połączyli swe siły we wspólnym dziele. I niemalże wprost sugeruje to dzisiejsza lekcja, pytając ustami *króla*: *czemu więc nie oddałeś moich pieniędzy do banku?*

Dzisiejsza Ewangelia niewątpliwie w jakiejś części mówi nam o wolności i ryzyku: Bóg dał nam wolność, byśmy zaryzykowali, byśmy przejmowali inicjatywę, wychodzili przed szereg i okazywali kreatywność w gospodarowaniu Jego darami, może nawet jest to ryzyko utraty czegoś wartościowego. Fakt – może i mamy tylko jeden talent, jedną minę, jedną drachmę lub nawet tylko jeden wdowi grosz, lecz zawsze też obok tego mamy wiele możliwości, by to odpowiednio zagospodarować. A czynimy to – poniekąd – o tyle łatwiej, o ile bardziej uświadamiamy sobie swoje podobieństwo do Gospodarza i Pana: uczynieni na Jego obraz i podobieństwo. Bo też kimże jesteśmy wobec Pana Boga, Pana wszechmogącego, najwyższego i chwalebego, Świętego świętych, Dobrego, który sam jeden jest dobry? A przecież On sam w wolności swojej zechciał „zaryzykować” i – pozwolę sobie użyć tej analogii – „w nas uwierzyć”: podarował siebie samego ze swoim Synem i Duchem Świętym. I tyle jeszcze obok tego skarbu największego: *Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło Twych palców, księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził: czym jest człowiek, że*

SPOTKANIE FORMACYJNO-BRATERSKIE DLA PRZEŁOŻONYCH REGIONALNYCH

W Centrum Franciszkańskim w Warszawie 4 i 5 marca 2023 roku odbywało się spotkanie formacyjno-braterskie dla przełożonych regionów. Jego organizatorem była Rada Narodowa FZŚ w Polsce. W spotkaniu wzięli udział: asystenci narodowi, członkowie Rady Narodowej oraz przełożeni regionalni.

Przełożona narodowa s. Emilia Nogaj powitała wszystkich obecnych i życzyła im przeżycia tego spotkania w duchu braterstwa, radości franciszkańskiej i pokoju. Uczestnicy wzięli także udział w prezentacji książki „800 lat Franciszkańskiego Zakonu Świeckich na ziemiach polskich”, będącej owocem konferencji nauko-

wej zorganizowanej 12 i 13 listopada 2021 roku w Gnieźnie z okazji obchodów 800 lat istnienia Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Publikacja zawiera wszystkie wygłoszone wówczas prelekcje.

Asystenci narodowi FZŚ o. Zdzisław Gogola OFMConv i o. Andrzej Romanowski OFMCap przygotowali konferencje formacyjne. Ojciec Zdzisław w swojej nawiązał do tematu obecnego roku duszpasterskiego w Polsce: „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Konferencję podzielił na sześć punktów: Powstanie Kościoła; Niektóre symbole Kościoła; Kościół – lud Boży; Kościół – Ciało Chrystusa; Wiara w Kościół (która jest ściśle związana z wiarą w Pana Boga); Ko-

ściół a naród. Po konferencji był czas na refleksję oraz dyskusję.

Ojciec Andrzej mówił o św. Franciszku, który odkrył obecność Pana Jezusa w krzyżu w kościele San Damiano i jego zadaniem było odbudować ruinę Kościoła, a więc grzechy Kościoła. Konferencja była przedstawiona w formie prezentacji multimedialnej, w której ukazane zostały historia, powód i sposób zorganizowania przez św. Franciszka obchodów pamiętki narodzenia Pana Jezusa. Prezentacja składała się z pięciu części: 1. „Pewnego razu w Greccio” (przyczyny, z powodu których św. Franciszek podjął decyzję o przygotowaniu misterium Bożego Narodzenia); 2. „Przed północą” (relacje biografów o bezpośrednim przygotowaniu misterium Bożego Narodzenia); 3. „A gdy wybiła północ” (przedstawienie misterium narodzenia Pańskiego); 4. „Żywa tradycja Greccio” (refleksje św. Jana Pawła II o tym wydarzeniu); 5. „Centrum liturgii” (wypowiedzi papieża Benedykta XVI). Prezentacja została ubogacona obrazami przedstawiającymi Boże Narodzenie oraz św. Franciszka adorującego Boże Dziecię.

Czas spotkania wypełniony był wspólną modlitwą, udziałem w Eucharystii, adoracją Najświętszego Sakramentu oraz braterskimi rozmowami.

red.fzspolska.pl/aktualności

PIKNIK RODZINNY ZE ŚW. FRANCISZKIEM Z ASYŻU – ISTEbNA – 5 SIERPNIA 2023 ROKU

W programie:

- **10.00** – Msza św. w kościele Dobrego Pasterza w Istebnej
- **12.00** – program artystyczno-kulturalny na terenie Amfiteatru „Pod Skocznią” w Istebnej, m.in.:
 - prezentacja tradycji i kultury regionu
 - konferencja jubileuszowa: 800-lecie w zakonach św. Franciszka

- występy zespołów ludowych, w tym kapeli Jetelinka i Zbigniewa Wałacha
- gawęda Józefa Brody

- **18.00** – zabawa góralska

Atrakcje

- kąpiel dla dzieci
- stoiska z twórczością ludową
- stoiska promocyjne
- gastronomia przygotowana przez Koło Gospodyń Wiejskich

Nadleśnictwo Wisła

5 sierpnia 2023

od 10:00

„Amfiteatr Pod Skocznią”

Piknik Rodzinny

z Św. Franciszkiem z Asyżu

Wstęp bezpłatny

W programie:

- 10:00 - Msza Św. w kościele parafialnym pw. Dobrego Pasterza w Istebnej.
- 12:00 - Rozpoczęcie „Amfiteatr Pod Skocznią”
- 18:00 - Zabawa Góralaska

Atrakcje:

- Kącik dla dzieci
- Gastronomia od KGW
- Stoiska z twórczością ludową
- Stoiska promocyjne

Impreza jest bezalkoholowa!

KAPITUŁA WYBORCZA I WIZYTACJA BRATERSKO-PASTERSKA REGIONU RYBNICKIEGO

W sobotę 26 listopada 2022 roku o godz. 8.00 w siedzibie Rady Regionu Rybnickiego FZŚ przy parafii św. Józefa Robotnika w Rybniku miała miejsce V kapituła sprawozdawczo-wyborcza oraz wizytacja bratersko-pasterska, na którą przybyli zaproszeni goście. Serdecznie powitaliśmy wizytatorów: delegata przełożonej narodowej br. Jarosława Zalewskiego, radnego ds. MF, asystenta narodowego FZŚ o. Andrzeja Romanowskiego OFMCap oraz asystenta Regionu Rybnickiego o. Grzegorza Czepiela OFM. Dotychczasowa przełożona Regionu Rybnickiego s. Cecylia Chmielińska przywitała przybyłych gości oraz braci i siostry ze wspólnot regionu – w sumie 46 osób. Umocnieni modlitwą jutrzni i hymnem „Przybądź Duchu Stworzycielu” oddaliśmy się pomocy Trzeciej Osoby Boskiej.

Ustępująca przełożona RR s. Cecylia odczytała szczegółowe sprawozdanie ze swojej trzyletniej kadencji, a skarbnik regionu s. Maria Klimanek złożyła sprawozdanie finansowe. Oba sprawozdania zostały przyjęte, po czym nastąpiły wzajemne podziękowania. Ustępująca przełożona podziękowała Radzie za owocną współpracę, obdarowując słodkościami, a my z kolei podziękowaliśmy s. Cecylii za serce włożone w prowadzenie całej wspólnoty Regionu Rybnickiego. W dalszej części spotkania nastąpiło sprawdzenie

dokumentacji regionu, które o. Romanowski przeprowadzał z nadzwyczajną skrupulatnością, godną „Sherlocka Holmesa”. Podsumowanie wizytacji zostało wyrażone słowami pochwały o. Andrzeja i br. Jarosława, że jesteśmy wspólnotą godną naśladowania, na której można się wzorować, i życzyli, aby Pan Bóg błogosławił nam na tej pięknej drodze.

Po wizytacji o godz. 11 udaliśmy się na Mszę św. do miejscowego kościoła w intencji kapituły wyborczej oraz całego Regionu Rybnickiego FZŚ. Celebransami Eucharystii byli o. Grzegorz i o. Andrzej, który wygłosił również homilię. W pierwszej części homilii o. Andrzej skupił się na istnieniu dwóch sił na świecie: siły dobra i siły zła, siły budowania i siły zniszczenia. Musi dojść do zderzenia tych dwóch światów w sercu każdego człowieka, bo to człowiek decyduje, której sile ulegnie i jakiego dokona wyborem. W drugiej części homilii Ojciec wziął pod uwagę przekaz płynący ze źródeł franciszkańskich, które mamy czytać i rozważać. W źródłach franciszkańskich jest obraz duchowego przesłania – Pan Jezus siedzący na wspania-

łym tronie i trzymający w rękach kielich Ducha Życia, który przekazuje św. Franciszkowi, a on z kolei swoim braciom, żeby się z niego napili. Ci, którzy wypili z kielicha Ducha Życia i przyjęli go w sposób doskonały, zajaśniali jak Słońce. Byli również i tacy, którzy pogardzili kielichem, rozlewając zawartość i stając się agresywnymi, złymi ludźmi. Trzecia grupa braci św. Franciszka wypila połowę, więc światło nad nimi rozbłysło na tyle, na ile otworzyli się na Ducha Życia. „Myślę, że jest to dla nas przesłanie, ponieważ spotykamy się na tym świecie z różnymi ludźmi – tymi, którzy są napełnieni Duchem, oraz z osobami, które są agresywne wobec wszystkiego, co duchowe i święte, wyznając ateizm i inne zabójcze ideologie – mówił kaznodzieja. – Znakiem naszego otwarcia się na Ducha Życia będą nasze serca pochłonięte Bogiem. Święty Franciszek w swoich „Napomnieniach” mówi wyraźnie o czystości serca, gardzeniu ziemskimi dobrami i wszystkimi pożądanymi dostojeństwami. Naszą tęsknotą powinien być dar zbawienia i uwielbienie Boga”.

Po zakończeniu uczty duchowej wróciliśmy do domu parafialnego na ciepły posiłek. Po przerwie formalnie

została zakończona wizytacja i ustępującej radzie udzielono absolutorium.

Kolejnym punktem spotkania był wybór nowej Rady Regionu Rybnickiego. Kapitułę poprowadził br. Jarosław Zalewski. W tajnym głosowaniu dokonano wyboru nowej rady, a przewodniczący kapituły zatwierdził werdykt (w ramce poniżej).

Ojciec Andrzej pogratulował nowo wybranemu przełożonemu br. Henrykowi oraz pozostałym członkom i powiedział: „To duchowe przesłanie św. Franciszka niech Wam przyświeca na kolejne lata nowej kadencji. Macie do wyboru zło, które niszczy, albo siłę dobra, które chroni i buduje”. Wybierajmy dobro, wybierajmy Pokój i Dobro. Weźmy z rąk św. Franciszka kielich Ducha Życia, nieustannie wypełniając nim nasze serca pomimo ludzkich słabości. Potem wykonano pamiątkowe zdjęcie nowej Rady Regionu.

Przed nowo wybraną Radą czas intensywnej pracy, dawania świadectwa życia ewangelicznego oraz niesienia pokoju i dobra w nasze środowiska. Można powiedzieć, cytując św. Pawła: Jeśli Bóg z nami, to któż przeciwko nam.

s. Elżbieta Winnicka

W skład nowej rady weszli:

przełożony
br. Henryk Golli

zastępca przełożonego
s. Urszula Gutka

sekretarz
s. Helena Młyńczyk

skarbnik
s. Maria Klimanek

radna ds. formacji
s. Cecylia Chmielińska

radna ds. gospodarczych
s. Bernarda Mazurek

radny ds. kolportażu
br. Eugeniusz Stolarz

radna ds. mediów
s. Barbara Niczke

NIEDZIELA POWOŁANIOWA I JUBILEUSZE W PARAFII NSPJ I MB FATIMSKIEJ W STRZYBNICY

W niedzielę 15 stycznia 2023 roku o. Boguchwał Orczyk OFM, asystent regionalny Regionu Lubliniecko-Tarnogórskiego, podczas każdej Mszy św., także wieczornej poprzedniego dnia, głosił słowo Boże. Na ołtarzu wystawione były relikwie św. Franciszka. Ojciec Boguchwał mówił o św. Franciszku, założycielu trzech zakonów, i o tym, co wpłynęło na przemianę jego stylu życia (czytane Pismo Święte, spotkanie z trędowatym). Zachęcał do wstępowania do wspólnoty miejscowej FZŚ, która wywodzi się z III Zakonu św. Franciszka i w parafii z przerwami istnieje od początku jej powstania, tj. od 1887 roku. We wspólnocie tercjarze pogłębiają swoją wiarę, uczą się mądrzej kochać Pana Boga i drugiego człowieka. Po każdej Eucharystii franciszkanie świeccy rozprawdzali wśród parafian foldery o FZŚ. Wielką radością dla wspólnoty, liczącej 17 profesów, był jubileusz 25. rocznicy złożenia profesji, który świętowało pięciu z nich, mianowicie: s. Hildegarda Michalska, s. Krystyna Bachowska, br. Czesław Kukowka, małżeństwo Helena i Piotr Woźniczki. Uroczysta Msza św. w intencji jubilatów, a także o nowe powołania do wspólnoty, sprawowana była w niedzielę o 9.30 przez proboszcza ks. Stanisława Knurę i o. Boguchwałę. Po homilii jubilaci odnowili przyrzeczenia życia ewangelicznego, a ksiądz

proboszcz złożył im życzenia i wręczył okolicznościowe dyplomy. Wspólnota wystawiła poczet sztandarowy i ikonę krzyża z San Damiano. Uroczystym „Te Deum” dziękowano Bogu za dar jubilatów i otrzymane dla nich łaski. Z powodu choroby jubilatka s. Hildegarda nie uczestniczyła w uroczystości bezpośrednio, ale łączyła się duchowo przez internet. Dalsze świętowanie to spotkanie opłatkowe o 14.00 w Domu św. Józefa przy stole braterstwa. Obecni byli goście: ks. Stanisław, o. Boguchwał, opiekun wspólnoty ks. Wiktor Zajusz, betanki – s. Barbara i s. Cecylia, przełożony regionalny br. Andrzej Piskorski. Na spotkanie oprócz wspólnoty przyszli parafianin i parafianka, którzy odpowiedzieli na zaproszenie. Były życzenia, śpiew kolęd, świadectwa jubilatów o ich wstąpieniu do FZŚ i pełne serdeczności rozmowy. W imieniu franciszkanów świeckich pragniemy serdecznie podziękować proboszczowi ks. Stanisławowi za sprawowaną Eucharystię i modlitwę, za opiekę duchową i ojcowską życzliwość dla wspólnoty, o. Boguchwałowi za głoszenie słowa Bożego, modlitwę i asystencję duchową, ks. Wiktorowi za jego obecność wśród nas. Naszym drogim jubilatkom życzymy dalszego wzrastania w duchu św. Franciszka i kolejnych jubileuszy.

s. Jadwiga

REKOLEKCJE FZŚ REGIONU KATOWICKIEGO

W CIESZYNIE

Od 14 do 16 kwietnia br. Rada Regionu Katowickiego wraz z asystentami regionalnymi o. Mironem Góreckim OFM i o. Romanem Januszem OFMConv przeżywała swoje coroczne ćwiczenia duchowe już po raz kolejny u braci mniejszych w Cieszynie. Wśród uczestników byli także przełożeni i członkowie wspólnot miejscowych.

Tym razem tematem rozważań była teologia fundamentalna. Prowadzącym był dr teologii o. Leopold Marek OFM, wykładowca w WSD w Pannownikach. I choć wydawać by się mogło, że to temat raczej akademicki, przekaz i odbiór był na najwyższym poziomie. Ojciec Leopold w wygłoszonych konferencjach przedstawił nam zadania i cele tej dyscypliny teo-

logicznej, zajmującej się – ogólnie mówiąc – uzasadnieniem wiarygodności Objawienia.

W pierwszej konferencji zapoznał nas z samym pojęciem *objawienie* i jego rodzajami: kosmicznym, historycznym i eschatologicznym. W drugiej – omówił zagadnienie, czego Pan Jezus miał świadomość odnośnie do własnej osoby i misji, inaczej mówiąc, świadomość relacji synowskiej z Ojcem i świadomość swojego posłania.

Rekolekcje są szczególnym wydarzeniem i przeżyciem. Te, w których uczestniczyliśmy, odbywały się w czasie oktawy Wielkanocy, a zakończyły w święto Miłosierdzia Bożego. Miało to ogromne znaczenie, a w połączeniu z refleksją nad podjętymi tematami jeszcze bardziej uświadomiły wagę i znaczenie przeżywanych uroczystości. Mieliśmy również okazję to-

warzyszyć bardzo symbolicznie braciom grekokatolikom, którzy w tym czasie przeżywali Wielki Tydzień.

Nie sposób pominąć radości, która towarzyszyła tym dniom, wpisana naturalnie bowiem w wydarzenia Wielkiej Nocy, a pomnożona, bo przeżywana we wspólnocie. Zostaliśmy ubogaceni nowym zapasem nadziei, wiarą, że nasza posługa ma sens. Żyjemy w czasach ogromnych przemian, wiele nas niepokoi, zamęt chce się wkraść w myślenie, tym bardziej otwierajmy się na radość i pozwólmy jej żyć w nas. Nie sposób tej radości pominąć we wspólnocie. W programie rekolekcyjnym był także czas na „szkołę śpiewu” przy akompaniamentcie akordeonu, na którym grał br. Krzysztof Pajonk. Wyjechaliśmy z nowym zapasem radości, nadziei i z wiarą, że z Bogiem damy radę.

W PANEWNIKACH

Rada Regionu Katowickiego sesje rekolekcyjne rozpoczęła w Wielkim Poście, w dniach 14–19 marca br. w Panewnikach u sióstr służebniczek. Frekwencja dopisała, uczestnikami byli również franciszkanie świeccy z regionów Rybnickiego i Bielsko-Żywieckiego. Pod opieką i prowadzeniem o. Mirona Góreckiego OFM, asystenta regionalnego, uczestnicy rekolekcji mogli głębiej wchodzić w tajemnice tego świętego czasu. Tematem refleksji były grzechy główne i cnoty. Różaniec, liturgia godzin, sakrament pokuty i pojednania, na stałe wpisane w program rekolekcyjny, towarzyszyły odnowie i wzrostowi duchowemu wspólnoty, zaś szczytem modlitwy każdego dnia była Eucharystia. Ubogaceni i odnowieni wróciliśmy do domów i do swoich obowiązków, oczekując Świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

s. Ewa Ochman

Siostrze Klarze Brzozie, ze wspólnoty FZŚ przy parafii MB Różańcowej w Moszczenicy Śl., z okazji 90. rocznicy urodzin z serca płynące życzenia, dużo zdrowia i sił, wszystkiego, co w życiu najlepsze i najpiękniejsze, samych pogodnych dni oraz opieki Opatrzności Bożej, Matki Bożej i św. Franciszka

składają siostry i bracia ze wspólnoty

WIELKOPOSTNE DNI SKUPIENIA...

...REGIONU BIELSKO-ŻYWIECKIEGO

W sobotnie przedpołudnie 25 marca 2023 roku, w uroczystość Zwiastowania Pańskiego, franciszkanie świeccy oraz sympatycy św. Franciszka Regionu Bielsko-Żywieckiego zgromadzili się w kościele pw. św. Jana Sarkandra w Górkach Wielkich, by wziąć udział w wielkopostnym dniu skupienia. Wieńczył on trzydniowe rekolekcje, głoszone przez asystenta regionu o. Innocentego Kiełbasiewicza OFM o temacie „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Dzień skupienia rozpoczęliśmy adoracją Najświętszego Sakramentu, rozważając część radosną Różańca świętego. W tym czasie można było przystąpić do sakramentu pokuty i pojednania. Po zakończonym nabożeństwie przyjęliśmy błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Następnie uczestniczyliśmy we Mszy św., którą celebrował i homilię

wygłosił o. Innocenty. Zwrócił się do nas, abyśmy się zastanowili, z czym dziś do nas przychodzi tajemnica Zwiastowania. Zaznaczył, że tak jak do Maryi, tak i dziś Bóg przychodzi do konkretnej, jednej osoby – do każdego z nas indywidualnie z całym swoim bogactwem. W czasie zwiastowania Bóg przychodzi do Maryi za pośrednictwem archanioła Gabriela. Do nas Bóg przychodzi za pośrednictwem osób, które stawia na naszej drodze – zwiastunów dobrej nowiny. My również możemy być jej posłańcami. Bóg przygotował Maryję, aby była zdolna przyjąć zaproszenie do zostania Matką Syna Bożego przez niepokalane poczęcie; obdarzona została pełnią łaski. Nam Bóg daje łaski w chrzcie św. (uwalnia nas od grzechu pierwotnego, włącza nas do wspólnoty Kościoła). W sakramencie pokuty i pojednania, w Eucharystii Bóg daje nam

łaskę uświęcającą. Pan Bóg nas nie przymusza, ale pozwala nam zdecydować. Obdarza nas łaskami, które czynią nas zdolnymi do odpowiadania Bogu „tak”, aby mógł wkroczyć w nasze życie. Chcemy żyć królestwem niebieskim i to nas motywuje, żeby zawsze Panu Bogu mówić „tak”. Możemy mieć wątpliwości, czy jesteśmy tego godni. Pan Jezus pochodził z Nazaretu. „Czyż może być co dobrego z Nazaretu?” – pytał Natanael (J 1,46). My też pochodzimy z takich „Nazaretów”. Syn Boży stał się nam podobnym we wszystkim oprócz grzechu. I do „naszych Nazaretów” Pan Bóg kieruje swój wzrok, aby znaleźć każdą i każdego z nas. Widzimy życie Maryi i Jej trwanie razem z apostołami, razem z Kościołem. Cóż my możemy zrobić na wzór Maryi? To już jest dalsza opowieść naszego życia – tą refleksją zakończył homilię kaznodzieja.

Po Mszy św. udaliśmy się do sali góreckiego klasztoru na spotkanie braterskie. Przełożona regionalna s. Jadwiga Kubica przywitała obecnych, szczególnie gości – przedstawicieli Regionu Opolsko-Gliwickiego FZŚ: zastępcę przełożonego Regionu br. Damiana Walza z małżonką. Raczylśmy się gorącą herbatą, kawą i posiłkiem, które przygotowała niezawodna s. Pelagia. Za trud i zaangażowanie całym sercem gorąco Jej dziękujemy. Był również czas na kolejną refleksję, ponieważ wysłuchaliśmy konferencji „O nawróceniu”, przygotowanej przez radnego ds. formacji br. Mirosława Pakułę. Zaznaczył, że: „Nad życiem trzeba rozmyślać. (...) To rozmyślanie odbywa się w miejscu najświętszym, czyli w naszym sumieniu. W tym sanktuarium spotykamy się z Bogiem. Jego pytamy się, czy idziemy we właściwym kierunku. Problemem dla sumienia nie powinna być sprawa, czy warto wybrać dobro czy zło, ale jakie większe dobro powinniśmy czynić”. Brat Mirosław przypomniał drogę nawrócenia św. Franciszka. Pochylił się również nad pięcioma warunkami dobrej spowiedzi: „Nawrócenie to dzieło Boga za naszą zgodą. Wymaga też cierpliwości, czasu, zaufania Bogu i, co najważniejsze, bezwarunkowego przebaczenia win naszym bliźnim. Trzeba odróżnić pojednanie od przebaczenia. Przy pojednaniu obie strony muszą tego pragnąć. Przy przebaczeniu bliźni nie musi nawet wyrazić takiej chęci, a ja jestem zobowiązany mu go udzielić. Co to znaczy przebaczyć? To nie szukać zemsty, nie chcieć dla drugiego jakiegokolwiek zła. Przebaczenie to nie zapomnienie grzechu, to nie sprawa emocji, to kwestia decyzji, że nie chcę dla niego źle. Bez pomocy Boga nie przebaczymy”.

W dalszej części przełożona regionalna przedstawiła terminy spotkań i rekolekcji na rok 2023. Omówiono kwestię pielgrzymki regionalnej do Gidli i Leśniowa w maju br. Ojciec Innocenty dodał, że w drodze powrotnej będzie możliwość nawiedzenia bazyliki w Katowicach-Panewnikach. Zaznaczył, że Penitencjaria Apostolska 21 marca 2023 roku udzieliła

przywileju odpustu zupełnego dla tej bazyliki na czas od 25 marca 2023 roku do 2 lutego 2024 roku. Okazją jest 800. rocznica wzniesienia przez św. Franciszka pierwszej stajenki w Greccio w 1223 roku. Tam św. Franciszek ukazał prostym ludziom tajemnicę Wcielenia Pańskiego poprzez inscenizację narodzin Pana Jezusa.

Ponadto omówiono również wiele spraw związanych z życiem naszego regionu. Po zakończonym spotkaniu braterskim wróciliśmy do kościoła, by tam uroczystie przystąpić do aktu Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego zagrożonego aborcją. Ojciec Innocenty przypomniał historię tego dzieła. Jego początki wiążą się z objawieniami Matki Bożej w Fatimie. Modlitwa powstała po objawieniach fatimskich, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy

rożańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce. Potem uczestniczyliśmy w nabożeństwie Drogi Krzyżowej, które przygotowała wspólnota miejscowa z Cieszyna, a poprowadziła s. Józefa Strządała. Na zakończenie ojciec asystent udzielił uczestnikom wielkopostnego dnia skupienia pasterskiego błogostawieństwa.

Po tak bogatym dniu, obfitującym z jednej strony w radość (uroczystość Zwiastowania), a z drugiej w refleksję nad sensem naszego życia (wielkopostny dzień skupienia), wróciliśmy do naszych domów, by jeszcze głębiej przeżywać czas dany nam przez Pana do ciągłego, coraz doskonalszego nawracania się.

s. Elżbieta Podhorodecka

„Piszę te słowa w uroczystość Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie o wcieleniu Syna Bożego, tym bardziej więc przemawia do mnie myśl św. Franciszka o Tej, którą sam Bóg uczynił Kościołem, że wywołuje w mojej wyobraźni teologicznej kolejną myśl o tym, że jak fizycznie Ojciec umieścił, utaił swego Syna w centrum Maryi – jak też niejednokrotnie, wręcz geometrycznie, wyrażają to święte ikony przedstawiające tę scenę – tak też właśnie ten sam Chrystus winien być przez nas niejako „umieszczony”, lub – może trafniej należałoby powiedzieć – „odkryty i odkrywany” w centrum wspólnoty Kościoła. W świetle tajemnicy Zwiastowania tym bardziej więc mam powód, by wyznać, że wierzę w Kościół Chrystusowy, gdyż innego Kościoła tak naprawdę nie ma – tylko ten, w którego centrum odkryłem Jezusa Chrystusa i wciąż odkrywam”.

„Wierzę w ten Kościół, co do którego każdej niedzieli i w każdą uroczystość wyznaję publicznie, że jest *jeden, święty, powszechny i apostołski*. Wierzę w Kościół i chcę, aby sam Chrystus zasiewał, budował i umacniał we mnie tę wiarę. Pragnę tego tym więcej, im bardziej odnajduję siebie we wspólnocie Rodziny św. Franciszka z Asyżu, co do której sam Seraficki Ojciec w Regule – przez siebie napisanej i 800 lat temu zatwierdzonej przez papieża Honoriusza III – wyraził pragnienie, abyśmy jako bracia mniejsi byli *zawsze poddani i położeni pod stopy tego świętego Kościoła, ugruntowani w wierze katolickiej, zachowywali ubóstwo i pokorę, i świętą Ewangelię Pana naszego Jezusa Chrystusa, jak to stanowczo przyrzekliśmy* (2 Reg 12,4)”.

„I jak dla Serafickiego Ojca Kościół nie był »jakąś instytucją gdzieś tam«, lecz był umiłowaną Oblubienicą, utajoną w sercu, z którą głęboko się utożsamiał, jak i z serdecznością odkrywaną wokół w siostrach i braciach, tak niech staje się Nią dla każdej i każdego z Was w dniach waszego ziemskiego franciszkańskiego powołania”.

(fragmenty z listu o. Innocentego do wspólnot miejscowych Regionu Bielsko-Żywieckiego)

...W REGIONIE KATOWICKIM

• w parafii św. Franciszka z Asyżu w Sosnowcu

Dzień skupienia odbył się 25 marca br. Serdecznie wszystkich powitał proboszcz parafii ks. Wiesław

Żmija. Wielkopostne skupienie rozpoczęliśmy adoracją Najświętszego Sakramentu, do której rozważania i pieśni do św. Franciszka prowadziła s. Krysia. Po adoracji sprawowana była Msza św., pod przewodnictwem o. Romana Janusza OFMConv, po

której udaliśmy się do salki na agapę i poczęstunek. Z wielką wdzięcznością w sercu w tak piękną, świąteczną uroczystość Zwiastowania Pańskiego wróciliśmy do domów.

s. Maria

• w parafii św. Franciszka w Chorzowie-Klimzowcu

4 marca 2023 roku odbył się dzień skupienia dla wspólnot okręgu chorzowsko-bytomskiego. Rozpoczęła je Msza św., którą celebrował o. Dymitr Żeglin OFM. On też wygłosił kazanie.

Później miało miejsce nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Przejmujące rozważania do poszczególnych stacji odczytała przełożona wspólnoty miejscowej s. Katarzyna. Na koniec w refektarzu

klasztora po poczęstunku i krótkim spotkaniu braterskim również s. Kasia przedstawiła konferencję na temat znaczenia pokuty, przygotowaną przez br. Adama.

• **w parafii Trójcy Przenajświętszej
w Katowicach-Kostuchnie**

Spotkanie odbyło się w sobotę 25 lutego br. Rozpoczęliśmy je adoracją Najświętszego Sakramentu. Po niej odprawiona była Eucharystia, którą sprawował asystent regionu o. Miron Górecki OFM. On także wygłosił homilię. Po Mszy św. odbyło się spotkanie braterskie.

**ODESZLI DO DOMU OJCA
Z FZŚ PRZY PARAFIACH:**

św. Urbana w Woli

- s. Łucja Gwóźdź, lat 94, w FZŚ 44 lata

**św. Ludwika i Wniebowzięcia NMP
w Katowicach-Panewnikach**

- s. Marta Pifko, lat 96, w FZŚ 43 lata

NMP Uzdrawienia Chorych w Bojszowach Nowych

- s. Zofia Jastrzębska, lat 90, w FZŚ 25 lat

św. Floriana w Chorzowie

- s. Teresa Mielczarek, lat 75, w FZŚ 13 lat

Świętej Trójcy w Koszęcinie

- s. Joanna Radzioch, lat 66, w FZŚ 3 lata

MB Częstochowskiej w Sowicach

- s. Agnieszka Kriwaldzka, lat 85, w FZŚ 27 lat

św. Jakuba w Lubszy Śl.

- s. Adelajda Musik, lat 87, w FZŚ 27 lat

MB Częstochowskiej w Katowicach-Podlesiu

- s. Stefania Wrosz, lat 96, w FZŚ 52 lata

św. Marcina w Ochabach

- s. Krystyna Pilorz, lat 83, w FZŚ 21 lat

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

**MOŻLIWOŚCI WPŁAT
OGÓLNE
NA CEL MISYJNY:**

na konto:

Prowincjalny Sekretarz ds. Ewangelizacji Misyjnej
PKO BP o/K-ce nr 31 1020 2313 0000 3102 0175 1783

lub przekazem pocztowym na adres:

Prowincjalny Sekretarz ds. Ewangelizacji Misyjnej
o. Dymitr Żeglin OFM
ul. Panewnicka 76, 40-760 Katowice

z przeznaczeniem na szkołę w parafii Rafai:

Prowincjalny Sekretarz ds. Ewangelizacji Misyjnej
PKO BP o/K-ce nr 37 1020 2313 0000 3102 0023 8766

ADWENTOWY DZIEŃ SKUPIENIA REGIONU RYBNICKIEGO

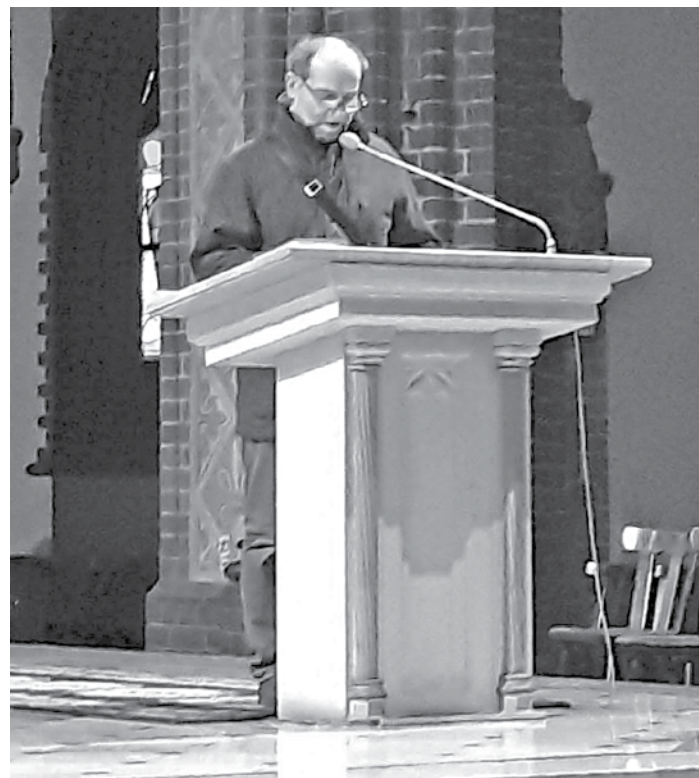
Od kilku lat franciszkańska wspólnota miejscowa przy parafii św. Antoniego w Rybniku gości tercjarzy Regionu Rybnickiego z okazji adwentowego dnia skupienia w obronie życia poczętego i rodzin. W roku ubiegłym odbył się 10 grudnia. Licznie przybyli członkowie wspólnot zaczęli swoje spotkanie o godz. 10 od modlitwy jutrznią, którą poprowadził br. Stanisław Kafel, przełożony wspólnoty miejscowej. Następnie zgromadzeni adorowali Najświętszy Sakrament i odnowili Akt Zawierzenia Regionu Rybnickiego Matce Bożej Niepokalanie Poczętej oraz odmówili część radosną Różańca świętego.

O godz. 11 rozpoczęła się Msza św. koncelebrowana w intencjach: obrony życia poczętego, rodzin, nowych powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych oraz nowych powołań do FZŚ. Serdeczne powitanie zgromadzonych tercjarzy popłynęło z ust opiekuna lokalnej wspólnoty ks. Pawła Zielińskiego. Homilię wygłosił o. Grzegorz Czepiel OFM, nowy asystent Regionu Rybnickiego. Po homilii nastąpił obrzęd przyjęcia do postulatu s. Brygidy Pryt z parafii św.św. Cyryla i Metodego w Knurowie. Po Mszy św. uczestnicy udali się na spotkanie braterskie, które odbyło się w auli domu katechetycznego. Słowa powitania popłynęły od nowego przełożonego Regionu Rybnickiego br. Henryka Gollego z Lubomi, którego debiut w nowej roli został odebrany bardzo pozytywnie. Zgromadzonych przywitał również przełożony wspólnoty miejscowej br. Stanisław Kafel, który swoją funkcję sprawuje już trzecią kadencję. Przy stole miejsca zajęli: asystent Regionu o. Grzegorz, ks. Paweł i radna

ds. formacji s. Cecylia Chmielińska oraz pozostali członkowie nowo wybranej Rady Regionu Rybnickiego. Po konsumpcji ciepłego posiłku głos zabrała s. Cecylia, która nakreśliła plan tematyczny proponowanych konferencji formacyjnych, dotyczących powrotu do źródeł franciszkanizmu. Swoją aprobatę wyraził o. Grzegorz, który powiedział, że poznając życie św. Franciszka, będzie łatwiej nam go naśladować.

Całe spotkanie przebiegało w miłej atmosferze i było okazją do wymiany serdeczności. Na zakończenie agapy o. Grzegorz udzielił wszystkim Bożego błogosławieństwa.

s. Elżbieta Winnicka

REKOLEKCJE U SIÓSTR SŁUŻEBNICZEK W KATOWICACH-PANEWNIKACH (14-19 MARCA 2023 R.)

WIELKOPOSTNE DNI SKUPIENIA (ss. 26-29)

CHORZÓW-KLIMZOWIEC
(4.03.23)

KATOWICE-KOSTUCHNA
(25.02.23)

SOSNOWIEC
(25.03.23)

ADWENTOWY DZIEŃ SKUPIENIA REGIONU RYBNICKIEGO (s. 30)

**NOWA RADA REGIONU RYBNICKIEGO
WYBRANA 26 LISTOPADA 2022 R.
(ss. 22-23)**

**JUBILACI ŚWIĘTUJĄCY
25-LECIE PROFESJI
Z O. BOGUCHWAŁEM
ORCZYKIEM OFM,
PARAFIA NSPJ I MB FATIMSKIEJ
W STRZYBNICY,
15 STYCZNIA 2023 R. (s. 23)**

**UCZESTNICY REKOLEKCYJ
W CIESZYNIE,
14-16 KWIETNIA 2023 R.
(ss. 24-25)**

